

GRIGORE VIERU – UN MARE POET ȘI O MARE CONȘTIINȚĂ

Plecat dintre noi atât de dureros, Grigore Vieru a fost evocat în cadrul unei ceremonii desfășurată în aula Academiei Române chiar la ora când poetul era condus pe ultimul său drum. În deschidere, acad. Ionel Haiduc, președintele Academiei Române, l-a caracterizat pe Grigore Vieru ca „un mare poet, un om de carte, un patriot din Republica Moldova, un autor care înseamnă mult în literatura de dincolo și dincoace de Prut”. Despre însemnătatea celui care rămâne un mare poet și o mare conștiință au vorbit acad. Eugen Simion, președintele Secției de filologie și literatură, Emil Constantinescu, fost președinte al României, acad. Florin Constantiniu, acad. Gheorghe Mihăilă și Dan Hăulică, membru corespondent al Academiei Române.

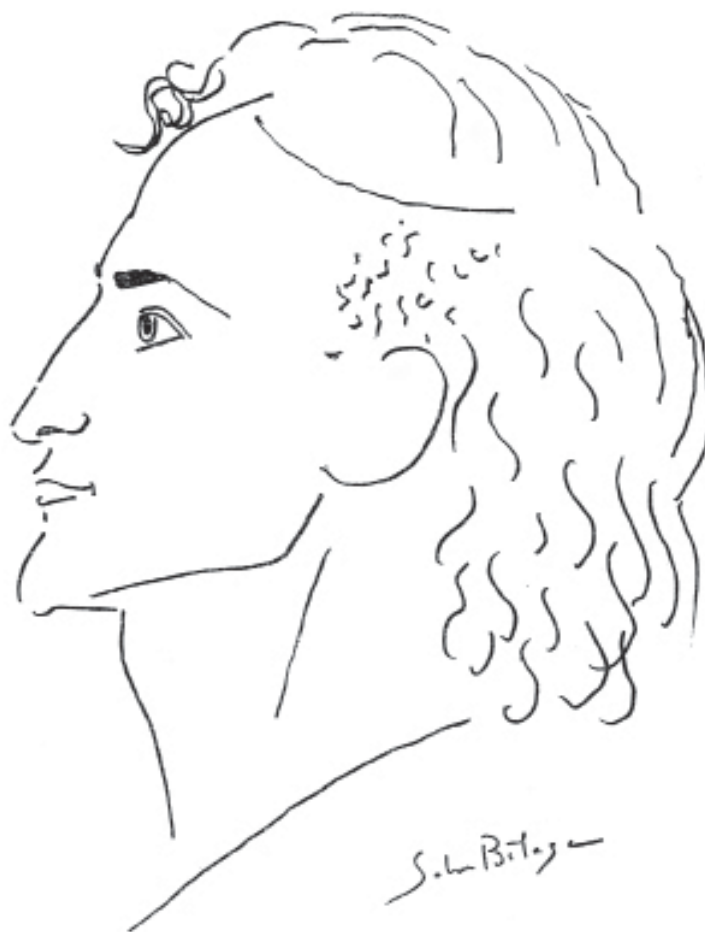
„Vin ca poet din suferință” mărturisea Grigore Vieru și acad. Eugen Simion afirma că „prin sensibilitate și credință, e un poet mesianic, un poet al tribului său, cum zice o vorbă veche, ... un poet care încearcă să comunice prin violoncelul său liric, nu numai doine jălălnice, dar și versuri aspre și pedepsitoare în buna tradiție a lui Eminescu, Goga și Arghezi”. Poet al „lacrimii care mărturisește, a avut „trei sfinte teme” – mama, limba română și dragostea. În 1990 a fost ales membru de onoare al Academiei Române și, în 1993, membru corespondent. „În afară de a fi poet, Grigore Vieru a devenit un simbol al Basarabiei, o expresie a conștiinței neamului său. De aceea îi suntem recunoscători și datori.”

Emil Constantinescu l-a înfățișat pe Grigore Vieru ca tribun, ca „un personaj emblematic al momentului în care s-a prăbușit Imperiul Sovietic, care nu a fost doborât de forța militară sau economică a vestului, nici de alte armate... ci prin extraordinara influență pe care niște oameni de cultu-

ră au avut-o asupra popoarelor”, conștienți că au o misiune istorică. Izbânda lor a fost miraculoasă și Grigore Vieru spunea că cine nu și-a scris istoria cu sânge, acela nu a avut-o nicicând sau crede că poate trăi pe contul istoriei altora. Acad. Florin Constantiniu l-a înfățișat pe Grigore Vieru prin sistemul de valori care îl definea – limba, doina, datina și drepturile constituționale. Explicația a fost dată prin raportarea la contextul istoric, Grigore Vieru fiind „martorul încercării autorităților sovietice de a altera etnicitatea românească a românilor basarabeni”. În poezia „Acasă” scria: „O, neamule, / tu, adunat grămăjoară, ai putea să încapi într-o singură icoană.” Distinsul istoric consideră că „această icoană e neamul românesc care tinde să reînvie icoana de la 1 Decembrie 1918, când România a avut cele mai legitime frontiere din întreaga ei istorie”. Pentru aceasta, viitorul va înscrie numele lui Grigore Vieru „nu doar în manualele de istorie a literaturii dar și în manualul de istorie al poporului român”.

În rest, vorba poetului, „Eminescu să ne judece...”

Academia Română, 20 ianuarie 2009

Grigore Vieru. Desen de Sabin Bălașa